

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

De furto filiorum, remissivè.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

si Religio sit incapax (quales sunt solum tres Mi-
nisterii de observantia, Capucini, Societas Iesvs) & vlti-
mus competer ipsi filio in Regulo, & in iuramento, qui iam
adventitiorum proprietarius, Lege San-
ctae in Decal. lib. 7. a cap. 27. Suarez tom. 4. de rel. lib. 4.
Castro Palam tom. 3. tract. 16. d. 3. p. 9.

De furto filiorum.

1. Ageatur de hoc infra lib. 8. tract. 2. cap. 3.

11. De donationibus inter Patrem, & Filium.

Patrem filio, filia ve familiis nihil donare posse,
certum est in iure. Lege p. e. de impubert. & alijs
lib. 2. c. 24. & Molinam tom. 1. a
lib. 2. c. 24. Castro Pal. de iustit. commut. d. 2. p. 26. Quod si
non donatam Patrem filio tradiderit adhuc ius est Patri
eum sibi revocare. Si tamen non revocat, confirmatur
eius morte donatio; ita ut filio res tradita absolute
detur. In aliquibus tamen casibus potest Pater valide do-
nare: hoc est, ob dotem, ob alimenta, ob nuptias, ob
militiam, & ob hanc quidem hoc est, ut filius ad mi-
litiam commodè instructus erat, potest dare res mobiles
(non vero immobiles); & ita tamen donata sunt bona
Castrensis; quæ omnia ex *superius dictis* liquent.
Hæc reducuntur ex iisdem *ibid* si quæ expendat Pa-
ter, ut à servitute filium; si filiumve redimat; ut à carce-
re, vel simili pena eundem liberet; ut ad usus publicum
vel dignitatem idem filius consequatur; & Præturam
Dignitatem, &c. Præterea; si Patrimonium idem assi-
guet ad ordines Sacros suscipiendos; si pecuniam det, ut
paupe, vel necessariam peregrinationem suscipiat; si ex-
pensas necessarias, (non vero voluntarias & ad splendo-
rem) ad ingressum in Religionem faciat. Hæc enim om-
nia vel ad alimenta filiorum, vel ad Castrensis reducun-
tur. Tria notant *passim* Doctores ex lege *com oportet*, & *sin*
mon. c. de bonis, quæ lib. 2. Theolog. *supra* n. 641.
re vult fructum, quem habet ipse pater in bonis adven-
titijs filij: id enim non est donare de suo, sed nolle ac-
cipere pro se, remittit enim dignitatem ius exigendi, fru-
ctus, quo gaudebat in filij bonis. Secundò, donationes
Matris, & Avæ, vel Maternorum quillo iure infirmari,
quia nulla sunt iura in contrarium. Tertiò, donationes
factas filio illegitimo, validas esse. Ratio est, quia iure so-
lum infirmantur donationes factæ filiis, qui legitime su-
nt. Sub potestate Patris constituitur, & illegitimi phy-
sice sunt sub patris potestate, non moraliter, seu secun-
dum leges, & ita Caram. lib. 2. Theolog. *supra* n. 641.
Quoniam autem quoad forum conscientie: data
à patre filio retinere sine peccato possunt, donec repe-
tatur à donante, modo quo supradictum est de dona-
tione impubertis. Difficultas illa hic sese offert, An mor-
tuus pater, filius, qui invenitur habuisse aliquid ab ipso,
teneatur illud in conscientia conferre cum cæteris fra-
tribus: hoc est, de legitima, vel hæreditate paterna
tunc minus accipere, quantum invenitur accepisse ex
donatione paterna?
Hoc autem querimus, quando filius velit succedere
Patri. Nam si contentus donatis, succedere hæres nolit,
nihil conferre tenetur. Solum tunc; si nimis habuit à
Patre vivente, possent alij, hoc est ipsius fratres, age-
re contra etiammodi donationem, ut pote inofficiosam, &
ipse obligaretur iis legitimam saltem dare, de qua re
agit in *tr. de Donatione*. Interim lege de Lugo. d. 24. de
iust. 197. & bonac. d. 3. de contr. g. 6. p. 7. §. unico.
Sint hæc duæ breves, sed pro nostra institute suf-
ficienter Regulæ, in se satis proluxæ, & involuta apud
Insuperitos. Prima Regula, ex Molina *ibid*. *disput.* 238.
Quæ Pater in causa necessaria dedit filio (præpter ali-
menta) filius in conscientia conferre tenetur; nisi ta-
men pater expressè voluerit, ne filius conferret: & illa
pater potest filio donare sine diminutione legitimæ
filiorum filiorum.

Regula secunda ex eodem *ibid*. *disp.* 243. Quæ gratis
eidem, & liberaliter pater donat, non tenetur filius con-
ferre, nisi patenter expresserit pater, ut filius conferret; &
nisi alter filius teneatur conferre ea quæ ipsi donata
quavis ex causa, à patre fuere; quod vltimum vide-
apud Molinam loco citato fultus. Ratio utriusque regulæ
est, quia quando pater dat ex causa, cum det quod filio
debet, videtur dare coactus, atque adeò nisi contrarium
exprimat, videtur dare de portione, quæ filio negari
non potest; quæ est, vel pars hæreditatis, vel legitima;
unde à parte, vel legitima erit deducenda. Quando autem
dat liberaliter, cum sponte det, videtur dare de suo
(cum suo enim quilibet quemlibet gratificari potest)
unde deducenda non erit: semper intellige, dum modo
donatio non sit eiusmodi, ut præiudicet legitimæ filio-
rum aliorum; hæc enim semper filiis debetur; quare si
legitimæ præiudicet, esset eiusmodi donatio: ut modò
dixi, tanquam inofficiosa revocanda.

5. Dixi (præter alimenta): hæc enim quavis ne-
cessariò dentur, tamen videntur expensa ob bonum ip-
sius patris, cui incumbit suum filium alere, utpote partem
suz substantiæ hæc autem alimenta largiora potest
vni potius, quàm alteri donare pater (sed sine fraude,
quæ pater velit alios filios depauperare): quia dum in
terminis alimentorum sistat, non est tam rigorosè agen-
dum cum patre, suorum bonorum domino.

6. Ex his rectè deducunt Doctores, apud Azor. p. 2.
lib. 2. cap. 24. q. 2. citantem Lura, & Luisperitos: & quo-
ad ordines Marchinus de ordine tract. 1. p. 6. cap. 7. differ.
10 quæ dat pater filio ob dotem, ob ingressum in Re-
ligionem, ob nuptias, ob patrimonium ad ordines sus-
cipiendos, esse mortuo patre, conferenda cum fratribus.
Contra impensas pro solemnibus conviviis in nuptiis, vel
prima Missa, vel primo ingressu in Religionem, non esse
conferenda: illa exhibentur ex causa necessaria; hæc
voluntariæ & gratis. Adde, hæc ad honorem ipsius pa-
tris spectare & omnibus fratribus esse communia. Scio
aliquos data ob patrimonium ad ordines computare in-
ter alimenta, quare non esse conferenda: Ita Barbosa,
aliique apud Dianam p. 9. tract. 8. ref. 24. quæ certè opinio
probabilissima est.

7. Quæ pater infumit, dum filium alia bona non
habentem alit in studio literarum, imò & in cuiuscun-
que artis mechanicæ professione; dum emit pro eodem
libros, quæ iam Doctore, vel proximè ad exercendas
scientias aptos eosdem libros tradidit; dum eum misit ad
militiam, armisque, & pecuniâ instruxit, quæ bona
castrensis *supra* sunt appellata; dum expensas fecit, ut fi-
lius officium publicum, dignitatemve non vendibilem,
hæc ad hæredem transferibilem consequeretur; aut ut
promoveretur ad Magistri, Doctoratûve gradum: non
sunt, defuncto patre, conferenda. Ita Molina *tom.* 1. *de*
iustit. a *disp.* 237. quia hæc omnia alimenta filiorum,
vel reducuntur, vel per commune ius extenduntur; Nam
cæterum, quisque sua municipalia iura, si diversa ha-
beat, legitimè custodiat.

8. Præterea, quæ filius à patre occultè accipit, in-
sumitque in meretricibus, illicito ludo, vel simili turpi
modo; nisi pater ea condonaverit, cum vixit; vel nisi
alterum tantum alij fratres simili ratione consumpserint,
tenetur adducere in collationem cum fratribus: quia
hæc nec ad alimenta, nec ad rationabilem liberalita-
tem patris spectant. Addit rectè Molina *disparat.* 242.
regulariter posse præsumi patrem condonasse, quando
consumptio est per intervalla, nec multum, spectato
cuiuslibet statu, exorbitans: quia quando non sunt in-
solita, nec simul possunt reduci ad alimenta ampliora
tacitè filio concessa.

9. Denique quæ pater dat filio pro obsequiis, suâ-
que, in paternis bonis colendis, industria, non ordina-
rijs (ordinariis enim debentur patri à quocunque filio) sed
extraordinariis, filius adducere non obligatur. Ita Azor.
p. 2. lib. 2. cap. 24. quest. 2. Molina d. 244. quia illa tam-
quam pretium sui insoliti laboris filio debentur. Nam